SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:1020

av Kerstin Lundgren (C)

Konsumentskydd vid behandling av levande djur

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om insatser för att stärka djurägares ställning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ny djurskötarutbildning förlagd till nya platser i norr och söder och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det råder stora utmaningar för svensk djursjukvård. Bristen är stor på både veterinärer och djursjukskötare. Kostnaden för djurägare som söker vård har rusat i höjden och möjligheterna att kunna anmäla mot överpriser eller dålig konsumentinformation inför vårdbeslut saknas idag. Konkurrensen och transparensen behöver ökas.

Konsumenttjänstlagen bör ändras så att den även omfattar behandling av levande djur, vilket innebär att det faller under Allmänna reklamationsnämndens behörighet. Bristen på veterinärer och djurskötare har varit känd länge. Antalet platser på universitetsnivå på SLU har utökats men täcker ännu inte behovet. Det drabbar djuren, djurägare men även lantbruket där bristen är särskilt tydlig i norr och södra Sverige på jourtid. Nödavlivning kan bli vad som följer av bristen på djursjukvård.

Distriktsveterinärerna har ett statligt uppdrag och en riksprislista som ofta är lägre än hos privata aktörerna. Den ger möjlighet till jämförelser men visar också på större transparens. Men tyvärr är distriktsveterinärernas arbetssituation sådan att många lämnar och det blir särskilt allvarligt för lantbrukets djurhållning, inte minst i glesbygden. Djursjukvården måste finnas tillgänglig i hela landet. Det behövs bättre villkor och fler veterinärer som utbildas.

Vid sidan om veterinärbristen så är det också en skriande brist på legitimerade djursjukvårdare. Det påverkar många smådjursägare där inte minst hund och katt blivit en del av familjen. Många är beredda att satsa stora summor på deras vård. Det driver priserna både hos försäkringsbolagen och hos många privata kliniker. Här behövs fler platser både fysiskt och geografiskt för att minska sårbarheten i djurvården i landet. En utbyggnad i Uppsala är ett alternativ men jag anser att frågan om nyetablering i t ex Umeå och Skara bör prövas. Samverkan med SLU bör kunna formas så att fullgod utbildning kan uppnås utan direkt samlokalisering.

Kerstin Lundgren (C)